விபஸ்ஸனா செய்தி மடல்

தமிழ் மாத இதழ்

(விபஸ்ஸனா: ஸயாஜி ஊபாகின் வழிமரபில், திரு சத்திய நாராயண கோயங்கா அவர்களால் போதிக்கப்படும் தியான முறை)

மலர்: 5 ★ இதழ்: 1 ★ தை : 2026 ★ விலை: ₹ 2.50/- ★ ஆண்டு சந்தா : ₹ 30/-

மதிப்பிற்குரிய மாதாஜிக்கு ஒரு கடிதம்

சத்ய நாராயண கோயங்கா

புத்த கயா, 25 ஜனவரி, 1971

தேவி இளாய்ச்சி, தம்ம ஞானம் பிரகாசிக்கட்டும்!

மதிப்பிற்குரிய குருஜி இப்போது இல்லை. அவர் இந்த உடலை விட்டு நீங்கிவிட்டார். அவரைப் பிரிவதற்கு முன்னால், என்னை விட 18 மாதங்கள் கூடுதலாக அவருடன் இருக்கும் பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைத்தது; அதுமட்டுமல்லாமல், அவருடைய கடைசித் தருணங்களில் நீங்கள் அவருடன் இருந்தீர்கள்.

அவர் இப்போது நமக்கு அருகிலேயே இருந்தாலும், இனி அந்த உடலில் அவர் புன்னகைப்பதையோ, தியானம் செய்வதையோ அல்லது 'மெத்தா' (அன்பு) பரப்புவதையோ நாம் பார்க்க முடியாது. பாரதத்தில் ஒரு தியான மையம் கட்டப்படும் என்றும், அதில் ஸயாஜி (குருதேவ்) மற்றும் மா ஸயாமா ஆகியோருடன் நாம் இணைவோம் என்றும் நான் கனவு கண்டேன். அவர்கள் இங்கே தங்கி முகாம்களை நடத்துவதற்கு இந்த உடல் போதுமான வலிமையுடன் இல்லை என்றாலும், ஒரு ஆரோக்கியமான சூழலில் தங்கி பலருக்குப் பயனளிக்கவும், நம்மைச் சுற்றிப் பயணம் செய்து விபஸ்ஸனா கற்பிக்க வலிமை அளிக்கவும் அவர்களால் முடிந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது அந்தக் கனவுகள் கனவாகவே போய்விட்டன; இந்தப் பணியை இனி நாமே செய்ய வேண்டும். அவர் உடலை விடுவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு, அவரைப் போலவே எனக்கும் நிப்பாண தாதுவைப் பெற்று மக்களுக்கு விநியோகிக்க அனுமதி அளித்தார்.

ஒரு தந்தை தன் மகனிடமோ அல்லது ஒரு ஆசிரியர் தன் சீடனிடமோ தன் சொத்துக்களை ஒப்படைப்பது போல, இந்த ஞானச் சொத்து என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அப்போது எனக்கு இது புரியவில்லை, ஆனால் இப்போதுதான் இதன் முக்கியத்துவத்தை நான் உணர்கிறேன். இந்தப் பொறுப்பை நான் மிகவும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளேன்.

எனக்கு இவ்வளவு வழங்கிய அந்த ஆசிரியரின் கடனை நான் எப்படி மறக்க முடியும்? ஒவ்வொரு தந்தையும் தன் மகன் தன்னை விடச் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்று விரும்புவார்; ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தன் மாணவன் முன்னேறித் தன் கனவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பார். துன்பப்படும் மக்களுக்குப் புத்தரின் நல்வழியைக் காட்ட, பர்மாவிற்கு வெளியேயும் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்பது நமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியரின் விருப்பமாக இருந்தது. ஆசிரியர்-சீடர் பாரம்பரியத்தின் மூலம் அவர் புத்தரின் ஆழமான ஞானத்தைப் பெற்றிருந்தார்; அதனால் அவரிடம் கண்ணீருடன் வருபவர்கள் புன்னகையுடன் திரும்பிச் செல்வார்கள்.

ஆசிரியரின் ஞானம் நமது துன்பங்களைக் குறைத்தது, பிறருடைய துன்பங்களைப் போக்க உதவுவதற்கு அவர் எனக்கு அனுமதி அளித்தார். அவருடைய கடைசி ஆசையை நிறைவேற்றுவதே நமது கடமை, நமது தம்மம் மற்றும் நமது வாழ்க்கையின் இலட்சியம்.

இந்த வாழ்க்கைப் பயணத்தில் என்னுடன் பயணிப்பவரே, ஒவ்வொரு முகாமிலும் 20, 30, 50 அல்லது 100 பேர் இங்கே வந்து தங்களின் மனதைத் தூய்மைப்படுத்தி மகிழ்ச்சியாக மாறுவதை நான் பார்க்கிறேன். இது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. என் குருவுக்கு நான் செலுத்தும் உண்மையான மரியாதை இதுவென உணர்கிறேன். தம்மத்தின் இந்தப் புதல்வர்களும் புதல்விகளும் துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதைப் பார்த்து, இந்த மகிழ்ச்சியில் நீங்களும் பங்கெடுக்க

வேண்டும் என விரும்புகிறேன். உங்கள் இதயமும் மகிழ்ச்சியால் நிறையட்டும், உங்கள் வாழ்க்கை ஆசீர்வதிக்கப்படட்டும்.

வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்களில் நீங்கள் எனக்குத் துணையாக இருந்தது போல, இந்த உன்னதமான அறப்பணியிலும் நீங்கள் எனக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் நீங்களும் அளவிட முடியாத புண்ணியத்தைச் சம்பாதிக்கலாம். பாபு பையா (கோயங்காஜியின் அண்ணன்) மற்றும் குடும்பத்தின் மற்ற உறுப்பினர்களுடன் நீங்கள் இந்த ஆண்டு இந்தியாவிற்கு வருவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். இங்கே வந்தவுடன், தம்ம முகாம்களில் நீங்கள் என்னுடன் இணைந்து செயல்படலாம். சில இடங்களில் தங்குமிடம் மற்றும் உணவு வசதிகளில் அசௌகரியங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் குருவின் கடனைத் தீர்க்கும் போது நீங்கள் அடையும் அளவிட முடியாத மகிழ்ச்சி மற்றும் திருப்தியுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தச் சிரமங்கள் மிகச் சிறியதாகவே தோன்றும்.

என் தரப்பிலிருந்து எந்தத் தடையுமில்லை. கடந்த பிறவிகளில் உங்கள் குழந்தைகளாக இருந்து இருக்கும் அவர்களை நீங்கள் சந்திக்க விரும்பினால், இந்த முகாம்களில் என்னுடன் இணைவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைவேன். நீங்கள் இந்தியா வரும்போது உங்கள் தங்குமிடத்திற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும்.

பர்மாவில் இருக்கும் வரை, மா சாயாமாவுடன் அதிக நேரம் செலவிடுங்கள், உங்கள் பயிற்சியை வலுப்படுத்துங்கள். நீங்கள் இங்கே வந்து முகாம்களில் என்னுடன் செயல்படும் போது, பல வகையான மனிதர்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். பல நேரங்களில் துக்கமான சூழல்கள் ஏற்படும்; அப்போது உங்கள் தம்மம் வலுவாக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் எரிச்சலடையலாம், நிலைகுலையலாம் அல்லது அழக்கூட நேரிடலாம். மற்ற நேரங்களில், மக்கள் உங்கள் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி உங்களை அன்னை என்று அழைக்கலாம். அப்போதும் தம்மம் வலுவாக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் அகந்தையால் நிரம்பி ஆனந்தத்தில் திளைப்பீர்கள். இதெல்லாம் உங்கள் துன்பத்திற்கே காரணமாகும்.

பிறருடைய துன்பங்களைப் போக்கவே நாம் இந்த முகாம்களில் இருக்கிறோம், நம்முடைய துன்பத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள அல்ல. மேலும், தன் துன்ப மூட்டையைத் தானே பெருக்கிக் கொள்பவனால் பிறருடைய துன்பத்தைப் போக்க முடியாது. ஒரு பார்வையற்றவர் இன்னொருவருக்கு எப்படி வழி காட்ட முடியும்?

எனவே, தம்மச் சேவையை வழங்குவதற்கு முதலில் நாம் நம் தம்மத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ரங்கூனில் உள்ள உங்கள் நேரத்தைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். வீட்டில் மேல்தளத்தில் உள்ள நம் தியான அறையிலோ அல்லது மையத்திலோ அமருங்கள். நீங்கள் எவ்வளவு தம்ம வலிமையைச் சேர்த்துக் கொள்கிறீர்களோ, அவ்வளவு தூரம் அது நீங்கள் இங்கே வரும்போது உங்களுக்கு உதவும்.

எனது மதிப்பிற்குரிய குருஜியின் இறுதி ஆணையை இன்று நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். என் வாழ்நாள் முழுவதையும் இந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற அர்ப்பணிக்க உறுதி பூண்டுள்ளேன். பல பிறவிகளில் எனது தம்மத் துணையாக இருந்த நீங்கள், இந்தப் பிறவியிலும் என்னுடன் நடந்து வந்து, பாரமீக்கள் என்னும் புண்ணியக் குணங்களை நிரப்பினால் மட்டுமே எனது இந்த உறுதிமொழி நிறைவேறும்.

நான் வீட்டைத் துறந்து ஒரு துறவியாகவோ, பிக்குவாகவோ மாறுகிறேன் என்று இதற்குப் பொருள் அல்ல. நமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியரும் குடும்பப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டே, தம்மச் சேவைக்காகத் தன் வாழ்க்கையை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தார். பகல் முழுவதும் கடினமாக உழைத்து, தான் ஈட்டிய அனைத்தையும் தன் குடும்பத்திற்கே கொடுத்தார். உங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எந்தச் சுமையும் இல்லை, நீங்கள் புத்தரின் தூய தம்மத்தில் உங்களை ஆழமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளீர்கள். அதை நீங்கள் எவ்வளவு நேசிக்கிறீர்கள், எவ்வளவு அமைதியாக உணர்கிறீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அதற்கு நீங்கள் ஒருபோதும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மாட்டீர்கள் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் ஐயமில்லை. தம்மத்திற்கு எந்த எதிர்ப்பும் தடையுமில்லாத இடத்தில் எப்படி மன அழுத்தம் இருக்க முடியும்! தம்மச் சேவையில் நீங்கள் நிச்சயமாக எனக்குத் துணையாக இருப்பீர்கள். நாம் ஒரு மகிழ்ச்சியான தம்ம வாழ்வை வாழ முடியும்.

வாழ்வின் இன்பங்களையும் மாற்றங்களையும் நாம் ஒன்றாகக் கடந்து வந்துள்ளோம்; இனி நம்மை இழுக்கக்கூடிய ஆசை எதுவும் மிச்சமில்லை. நிச்சயமாக, பிள்ளைகள் வளர்ந்து நல்ல நிலையில் நிலைபெறுவதைக் காண நீங்கள் ஆவலுடன் இருக்கலாம், அந்தப் பொறுப்பையும் நாம் நிறைவேற்றப் போகிறோம்; அதிலிருந்து நாம் விலகப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு நல்ல கல்வியைக் கொடுத்து, அவர்கள் நிலைபெற உதவி செய்து, பின்னர் அவர்களை அவர்களின் சொந்த முயற்சிகளுக்கு விட்டுவிடுவோம்.

உலகியல் வசதிகள் மற்றும் கல்விக்கு மேலாக, நம்மிடம் ஒரு விலைமதிப்பற்ற இரத்தினம் உள்ளது, அதுதான் நம் வாழ்வின் மிகப்பெரிய செல்வம். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நிதிச் சொத்துக்களை விட்டுச் செல்கிறார்கள். நாமும் உயிருடன் இருக்கும்போதே இந்த விலைமதிப்பற்ற இரத்தினத்தை நம் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றுவோம்.

இருப்பினும், நம் வாழ்நாள் முழுவதையும் இந்த குழந்தைகளின் பொருள் சார்ந்த

நல்வாழ்வுக்காக மட்டுமே செலவழித்தால், நாம் அவர்களுக்கு உண்மையான பலனை அளிக்க மாட்டோம், நமக்கும் பலன் கிடைக்காது. இந்தக் குழந்தைகள் மீதான நமது பற்று எவ்வளவு ஆழமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு ஆழமாக அது நமக்கும் அவர்களுக்கும் வலியையும் துன்பத்தையும் ஏற்படுத்தும். ஆனால், நாம் விழிப்புடன் இருந்து, குருட்டுப் பற்றுக்கு ஆளாகாமல் இருந்தால், எந்தச் சந்தேகமும் இன்றி இந்தக் குழந்தைகளுக்குப் பலன் அளிக்க முடியும்.

நம் பிள்ளைகள் கோடீஸ்வரர்களாக ஆனாலும் சரி, பல தொழிற்சாலைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய வீடுகளில் வசித்தாலும் அல்லது சொகுசு கார்களை ஓட்டினாலும் சரி, அவர்கள் நல்ல மனிதர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். மனிதநேயம் எனும் கடல் எப்போதும் அவர்கள் இதயத்தில் பெருகட்டும்.

நேர்மையும், உண்மையும் இருக்க வேண்டும்; தங்கள் சொந்த மனநிறைவிற்காக மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியைக் கெடுக்கும் மிருகத்தனமான குணம் இருக்கக்கூடாது. தங்கள் ஆசைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள மற்றவர்களின் உரிமைகளை மீற வேண்டிய அவசியமும் இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் முட்டாள்தனமாகத் தங்கள் அகந்தையைத் திருப்திப்படுத்த மற்றவர்களை இழிவுபடுத்தக்கூடாது. யாராவது துன்பப்படுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடையாமல், கருணையால் நிறைய வேண்டும். வேறொருவர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைக் கண்டு பொறாமைப்படாமல் அவர்கள் இதயம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். வெறுப்பு அல்லது பகைமையின்றி அனைவர் மீதும் அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். பிறருக்கான சேவையில் அவர்கள் தங்கள் சொந்த மகிழ்ச்சியைத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கட்டும்.

நம் பிள்ளைகளும் மருமகள்களும் இந்தத் தம்மச் சொத்தை நம்மிடமிருந்து உள்வாங்கிக் கொண்டால், நமது விரிந்த குடும்பத்தில் உள்ள மற்ற சந்ததியினரும் இதைப் பின்பற்றுவார்கள்; இது இந்தப் பிறவியை மட்டுமல்லாது வருங்காலப் பிறவிகளையும் தூய்மையாக்கும்.

இந்தத் தம்ம உறுதிமொழியில் உங்கள் ஒத்துழைப்பையும் சம்மதத்தையும் நான் விரும்புகிறேன். இந்தக் கடிதத்தின் நகலை இங்கே இந்தியாவில் உள்ள அனைத்துப் பிள்ளைகளுக்கும் அனுப்புகிறேன். மியான்மரில் உள்ள நம் மகன்களையும் இதைப் படிக்கச் சொல்லுங்கள். அப்போதுதான் அவர்கள் நமது தம்ம உறுதிமொழியைச் சரியான உணர்வுடன் புரிந்துகொண்டு, தங்கள் வாழ்க்கையைத் தம்மத்துடன் இணைக்க முயற்சிப்பார்கள்; நமது தம்ம உறுதியை வலுப்படுத்துவார்கள், நாம் தடையின்றி முன்னேற உதவுவார்கள்.

ராதே, கிரிதாரி, விமலா மற்றும் மஞ்சு போன்ற பெயர்களைக் கொண்ட பலர் இந்த முகாம்களில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் அன்பிற்காக ஏங்குபவர்கள், துன்பப்படுபவர்கள் மற்றும் வழி தவறியவர்கள் என்பதையும் அவர்கள் உணர வேண்டும். இந்த அமுதத்தை அவர்களுக்கு நாம் வழங்கினால் நம் குழந்தைகளும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். நமது தம்ம வாழ்வைக் காண்பது அவர்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கும். இதில்தான் அவர்களின் சொந்த நலனும் அடங்கியுள்ளது.

நாம் நமது குடும்பப் பொறுப்புகளிலிருந்து தப்பியோடவில்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவற்றைப் பூர்த்தி செய்யும் அதே வேளையில், முதன்மையாகத் தம்மச் சேவைக்காக நமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கிறோம். வழியில் முட்களும் கஷ்டங்களும் இருக்கும்; நம்மைத் திசைதிருப்பப் பல கட்டாயங்களும் இருக்கும். எனினும், நாம் நமது சபதத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை நீங்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; அப்போதுதான் உங்களால் என்னுடன் இணைந்து பணியாற்ற முடியும். இல்லையெனில், நீங்கள் விரும்பினால், உங்கள் சிறிய குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே நேரத்தைச் செலவிடலாம்; உங்கள் மீது எந்த அழுத்தமும் இல்லை.

நாளை மறுநாள், ஜனவரி 28-ஆம் தேதி 92 மாணவர்கள் பங்கேற்கும் முகாம் முடிந்ததும், நான் 10 நாட்கள் சுய-பயிற்சியில் அமரப்போகிறேன். பிப்ரவரி 7-ஆம் தேதி எனது பயிற்சி முடியும் நாளில், நமது ஆசிரியரின் நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு பிக்குகளுக்கு அன்னதானம் செய்வேன். பிக்குகளுக்கு உணவளிப்பதும் உடை தானம் செய்வதும் உங்களுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது என்பதை நான் அறிவேன். நீங்கள் இங்கே இருந்திருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பீர்கள். மகிழ்ச்சியோடு இரவு முழுவதும் உணவு தயாரித்து, பிக்கு சங்கத்திற்குப் பரிமாறி மிகுந்த திருப்தி அடைந்திருப்பீர்கள். அங்கே (பர்மாவில்) மா சாயாமா மற்றும் பாபு பையா மேற்பார்வையில் சங்க தானம் நடைபெறும் என்பதால், நீங்கள் அதைப் பின்பற்றுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

நமது மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியரின் மங்களகரமான பெயரில், சில நாட்கள் தியானம் செய்து அதன் புண்ணியத்தை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இது உங்களுக்கு நன்மையை அளிக்கும்; உங்களுக்கு அமைதியைத் தரும். பிள்ளைகளும் தியானத்தில் தங்களால் முடிந்த அளவு நேரத்தைச் செலவிட்டு, தங்கள் ஸீலத்தை (ஒழுக்கத்தை) வலுப்படுத்திக் கொண்டு, ஆசிரியருக்கு இவ்வாறே மரியாதை செலுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

உங்கள் தம்மத் துணை,

ச. நா. கோயங்கா